

10 -3- 1971

Nr

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

BETREFT

3144/V/P
[REDACTED]

Mijnheer de Minister,

Op verzoek van één van haar leden, heeft de Commissie de wettelijkheid, ten aanzien van de taalwetten, onderzocht van het ministerieel besluit van 14 december 1970, betreffende de formulieren van de algemene volkstelling op 31 december 1970.

De aan de Commissie gestelde vraag handelde eerst en vooral over de kwestie of het besluit, wat zijn inhoud betreft, in overeenkomst is met de gecoördineerde taalwetten en vervolgens, of bedoeld besluit niet voorafgaandelijk diende voorgelegd te worden aan het advies van de Commissie, overeenkomstig artikel 61, § 2 van de S.W.T.

Tijdens haar vergadering van 11 februari 1971 heeft de Commissie eenparig volgend advies uitgebracht :

I. Conformiteit van het besluit met de bepalingen van de taalwetten.

In haar advies nr. 3144/V/P, dat U op 3 december 1970 werd genotificeerd, heeft de Commissie met een sterke meerderheid in beide afdelingen geoordeeld dat de telformulieren, bestemd voor particulieren, formulieren zijn in de zin van de S.W.T., dat zij uitgaan van een centrale

dienst en dat zij aan het publiek worden ter hand gesteld door tussenkomst van de plaatselijke diensten; dat zij onder de toepassing vallen van artikel 40, 1ste lid, van de S.W.T. en dat zij dus, in de taalgrensgemeenten, dienen gesteld te zijn in de enige taal van het gebied, aangezien artikel 11, § 2 van de coördinatie vernietigd werd door het arrest van de Raad van State nr. 14.241 dd. 12 augustus 1970, waar het de formulieren gelijk stelt met de berichten en mededelingen aan het publiek.

Hetzelfde advies maakte eveneens gewag van de gemeenschappelijke opinie van een lid van de Nederlandse afdeling en van een lid van de Franse afdeling, luidens dewelke deze formulieren betrekkingen zijn tussen een plaatselijke dienst en particulieren, wat eveneens de eentaligheid inhoudt, maar een keuze laat tussen beide talen voor de inwoners van de taalgrensgemeenten.

Wat tenslotte de door de private bedrijven in te vullen formulieren betreft, heeft de Commissie het advies uitgebracht dat zij dienen gesteld te zijn in de taal die de S.W.T. aan de private bedrijven opleggen voor de akten en bescheiden bedoeld in artikel 52, wat het verplicht gebruik van de taal van het gebied inhoudt.

Op grond van het arrest van de Raad van State en van haar eigen rechtspraak, kan de Commissie slechts vaststellen dat het ministerieel besluit van 14 december 1970, door de Nederlands-Franse tweetaligheid op te leggen voor de formulieren van de algemene volkstelling in de taalgrensgemeenten, bepaalde door de taalwetten bedoelde bescheiden aan de normale toepassing van deze wetten heeft willen doen ontsnappen.

Daar geen afwijking op de wet kan ingevoerd worden door een reglementaire bepaling, zonder een uitdrukkelijke toelating van de wetgever, volgt daaruit dat bedoeld ministerieel besluit onwettelijk is.

II. Raadpleging van de Commissie.

In een advies nr. A/15.987/VI - 6 - 489 dd. 13 november 1968, gegeven aan de Minister van Buitenlandse Zaken, heeft de Raad van State er o.m. de nadruk op gelegd dat artikel 61, § 2 van de S.W.T. in dwingende termen gesteld is. Hij heeft er aan herinnerd dat, in het advies dat zij had uitgebracht in verband met het ontwerp dat de wet van

2 augustus 1963 geworden is, de afdeling wetgeving volgende opmerking had gemaakt :

"Volgens de verklaringen van de gedelegeerde ambtenaar, dient ieder Minister de Commissie te raadplegen alvorens een beslissing te nemen in iedere zaak van algemene aard, die de toepassing van de wet aanbelangt (Kamer doc. 331 - zitt. 1961 - 1962 - nr. 1, p. 29 - opmerking betreffende artikel 39). De Raad van State voegde er aan toe dat, volgens deze tekst, voor de minister dus de verplichting bestaat de Commissie te raadplegen aangaande de aangelegenheden van algemene aard, die verband houden met de toepassing van de wet, tenminste wanneer deze zaken een moeilijkheid van interpretatie of toepassing inhouden.

Het is vanzelfsprekend dat een ontwerp van ministerieel besluit, dat betrekking heeft op het stelsel dat van toepassing is op bescheiden die duidelijk onder de toepassing vallen van de taalwetten en die bovendien betrekking hebben op de inwoners van gemeenten met een speciale regeling, wel degelijk een zaak van algemene aard is in de zin van artikel 61, § 2 en dat deze zaak a priori problemen stelde in verband met de interpretatie of de toepassing van bedoelde wetten.

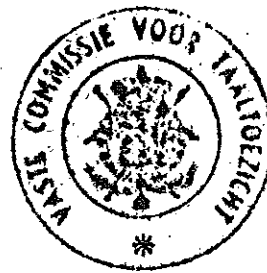
De Commissie diende dus in verband met deze tekst geraadpleegd te worden, zelfs indien de betrokken ministers reeds het standpunt van de Commissie kenden in verband met het stelsel dat op bedoelde bescheiden van toepassing is.

Indien zij geraadpleegd was, zou de Commissie niet nagelaten hebben uw aandacht te vestigen op het onwettelijk karakter van de voorgenomen maatregel.

Door artikel 60, § 1, belast met het algemeen toezicht op de toepassing van de taalwetten, heeft de Commissie geoordeeld dat zij in haar taak te kort zou schieten indien zij ter zake niet zou reageren. ./.

Bij eenparigheid van haar leden vraagt zij U dan ook, overeenkomstig het bepaalde in artikel 58 van de S.W.T., de nietigheid van bedoeld besluit vast te stellen. Op grond van artikel 61, § 3, 2de lid, van meergenoemde wetten, verzoekt zij U haar het gevolg dat aan dit advies gegeven wordt te willen mededelen.

Met de meeste hoogachting,

DE VOORZITTER

[Redacted signature area]